

stigningen, og lægger øget Beskatning paa dem, der har vundet ved den. Ja, alle den Slags Ting lyder saa forfærdelig godt; det er næsten, som naar man taler om Georgeismen i bred Almindelighed: saa synes vi alle, det er en ganske vidunderlig dejlig Teori, men naar vi skal til at omsætte den i Praksis, gaar det ikke slet saa let. Man siger nu fra socialdemokratisk og ogsaa fra radikal Side Dag ud og Dag ind her i Salen og ud over Landet, at vi skal træffe Foranstaltninger, der rammer dem, der har tjent ved Kronestigningen, og bliver til Gavn for dem, der har tabt. Jeg siger: bevares vel, det var dejligt, hvis det kunde lade sig gøre, og kom med et positivt Forslag, saa skal vi se paa det med den største Velvillie! Men vi ved jo ogsaa, at Kapitaludlaan og Kapitalindlaan foregaar gennem vore Pengeinstitutter, og de Herrer Socialdemokrater raader jo selv over visse Pengeinstitutter. Men mon den ærede socialdemokratiske Ordfører, der nu talte saa stærkt om denne Omregulering, mon det ærede Medlem Hr. Fisker eller f. Eks. det ærede Medlem Hr. Bording vilde møde op i Arbejdernes Landsbank og sige: Det er rent galt, der er sket saa megen Uret ved denne stærke Kronestigning, kan vi ikke regulere det, saaledes at de, der paa en eller anden Maade er kommet i Gældstørhold til Banken, kan slippe billigere, medens de, der sidder med Pengene, faar mindre? Ja, hvis de Herrer kom med et saadant positivt Forslag og bad om at faa det udført i Praksis, skulde vi se paa det med den største Velvillie, men jeg er ikke sikker paa, at man vilde tro, det var store Nationaløkonomer, der havde undfanget denne Idé!

Altsaa, vi for vort Vedkommende kan ikke medvirke til det Lovforslag, der her er fremme. Vi mener, det vil være skadeligt i Stedet for gavnligt.

Formanden: Det forekommer mig, at de ærede Talere er ved at glide temmelig langt bort fra det foreliggende Lovforslag. Jeg henstiller, at man holder sig til dette.

Korsgaard: Det foreliggende Lovforslag tager jo Sigte paa at hjælpe Kommunerne ud over visse Vanskeligheder. Det er ikke det første Forslag i den Retning, der fremsættes her. Ganske vist har dette Lovforslag den fra tidligere fremsatte Forslag afvigende Egenskab, at det ikke tager Sigte paa at tage Penge fra andre, men paa anden Maade vil skaffe Penge frem indenfor Kommunens Grænser efter

nye Regler. Forslag af forskellig Art tagende Sigte paa at tage Penge fra andre Sider og hjælpe Kommunerne dermed har derimod været fremme. Ære den, der æres bør, vi maa vist have Lov til at sige, at det var den nuværende Regering som daværende Oppositionsparti, der først fremsatte Tanken, idet man foreslog at overføre Motoromsætningskatten til Kommunerne. Men Socialdemokraterne lader sig jo sjældent, naar det drejer sig om at give Penge ud, lumpe, saa da de fremsatte deres Finanslovforslag, var disse lumpne 6 Mill. Kr., som Motoromsætningskatten var beregnet at skulle give, vokset til 10 Mill. Kr. Som jo alle ved, har Regeringen foreslaaet, at disse 10 Mill. Kr. gaar ud, og det kan maaske være meget fornuftigt. Men Regeringen synes endnu ikke at være naaet til den Grad af Fornuft, at den ogsaa opgiver de 6,5 Mill. Kr., som Motoromsætningskatten menes at ville give, til Fordel for Kommunerne. Jeg maa have Lov til at sige, at efter min Opfattelse er principielt set alligevel Socialdemokratiets Forslag mere tiltalende end Regeringspartiets. Det kan ikke være afgørende, om der er nogle faa Millioner færre eller mindre; det kan navnlig ikke være det, naar man er Socialdemokrat. Det Forslag, som Venstre ved gentagne Lejligheder har gjort sig til Talsmand for, at overføre Motoromsætningskatten til Kommunerne, synes jeg ikke har noget fornuftigt Grundlag, idet nemlig Motoromsætningskatten og Kommunenøden jo ikke har det fjerneste med hinanden at gøre. Dette gælder saa meget mere, som Motoromsætningskatten ikke har den fjerneste Relation til Vejsliddet, hvilket jo derimod den nugældende Motorlov har, og hvilket i endnu højere Grad det Lovforslag har, som er fremsat af den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg synes derfor, at det i og for sig er en ganske besynderlig Idé at ville overføre en saadan Skat, ogsaa af den Grund, at man jo ikke kan vide, af hvor lang Varighed den bliver. Den Gang den blev til, var man dog enig om, at det skulde være en Skat af ekstraordinær Art. Nu at overføre den til Kommunerne vil næsten sige det samme som for al Evighed at gøre den permanent, og det synes jeg dog ikke kan være Meningen. Mener man at burde hjælpe Kommunerne fra Statens Side, forekommer det mig at være det naturligste, at man tager Pengene — hvis man da ellers har nogle Penge at tage af — af Statens almindelige Kassebeholdning og fastsætter